KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Fråga om förlust i rörelse eller ej; tillika fråga om förlustavdrag

En i föreningsform bedriven andelstvätt hade intill år 1954 funnits i en kommun, där jämväl ett industriföretag, tillhörande ett AB, haft sin verksamhet. Enligt bol:s deklaration 1957 hade vid beräkning av inkomst av rörelse avdrag yrkats bl a för avskrivning å andelar i andelstvätten med 8.550 kr. I deklarationen hade bl a på grund därav redovisats underskott, för vilket avdrag inte kunnat utnyttjas vid taxeringarna till sis och kis.

I bol:s deklaration 1961 yrkades avdrag enligt F om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst med 5.700 resp 12.252 kr.

TN godkände deklarationen.

Hos PN yrkade Ti, att av avdragen 5.700 kr helt måtte vägras och att beloppet 12.252 kr måtte nedsättas till 11.709 kr, samt yttrade vidare. Av de utav TN medgivna förlustavdragen var 5.700 kr resp 543 kr att hänföra till förlust å föreningsandelarna. Bol hade motiverat det i 1957 års deklaration yrkade avdraget för avskrivning å andelarna med att teckningen av dem föranletts därav att andelstvätten "till stor del anlitats av våra anställda". Då emellertid — oavsett att förlusten till synes rätteligen var att hänföra till ett tidigare beskattningsår — enbart den omständigheten, att andelstvätten i viss utsträckning anlitats även av bol:s egna anställda, inte i och för sig kunde anses berättiga detsamma till avdrag vid inkomstberäkningen för den genom likvidationen sålunda uppkomna förlusten, borde förty förlustavdrag vägras.

Bol hemställde för sin del om avslag å TI:s yrkande och anförde bl a. Enär avdraget för avskrivning å andelarna godtagits vid 1957 års taxering, kunde yrkandet därom och om förlustavdragen inte i sak prövas vid 1961 års taxering.

PN, som biföll TI:s talan, yttrade. Rätten till förlustavdrag bedömes vid den taxering, då förlustavdraget yrkas, varvid förlusten skall beräknas på grundval av den för förluståret avgivna deklarationen. Den omständigheten, att denna deklaration må ha godtagits av TN det år, då taxering skett för förluståret, utgör inte hinder att pröva samma deklaration och däri framställda yrkanden vid det års taxering, då förlustavdraget yrkas, varför i förevarande fall TI:s besvär upptagits till saklig prövning. Bol kan inte enbart på grund därav, att den under tidigare år bedrivna andelstvätten i viss utsträckning anlitats av bol:s egna anställda, anses berättigat till avdrag för förlusten med anledning av likvidationen 1954, och i följd härav till förlustavdrag vid 1961 års taxering.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 15:30:42

Hos KR yrkade bol taxering enligt deklarationen.

KR yttrade i sitt utslag. Lika med PN finner KR hinder ej föreligga att pröva bol:s för förluståret avgivna deklaration och däri framställda yrkanden vid det års taxering, då förlustavdraget yrkas. Det får anses utrett, att andelstvätten anlagts för att betjäna hela den omgivande bygden och att bolagets teckning av andelar i föreningen förty i väsentlig mån varit till gagn för andra än hos bol anställda personer. Vid sådant förhållande kan bol:s förlust å andelarna icke anses utgöra omkostnad i bol:s rörelse utan är att hänföra till kapitalförlust. På grund av det anförda finner KR icke skäl att göra ändring i det slut, vartill PN kommit i målet. (KR:s utslag 7/4 1965.)

Anm. Ang. fastställande av förlustavdrag, se Geijer m fl Skattehandbok del I 6:te uppl. s. 874.

Anställds garderobsavgift vid tillgodogörande av kostförmån

En tjänsteman V — vilken vid beräkning av inkomst av tjänst i sin deklaration år 1963 såsom intäkt upptagit 546 kr för fri lunch från sin arbetsgivare å en närmare angiven restaurang under 210 dagar — yrkade avdrag med 60 kr, motsvarande vad V vid luncherna därstädes erlagt i garderobsavgift.

TN medgav inte avdraget.

V anförde i besvär hos PN. samt framhöll därvid att förmånen värderats i enlighet med normen. Avdrag borde därför medgivas vid taxeringen för den garderobsavgift, han måste vidkännas för att över huvud taget komma i åtnjutande av den skattepliktiga kostförmånen.

PN vägrade avdraget, enär utgiften var att hänföra till V:s levnadskostnader.

Hos KR fullföljde V sin talan.

KR gjorde ej ändring. (KR:s utslag den 23/3 1965.)

Kostnad för arbetsstudiekurs avdragsgill

N — kommunalanställd tekniker — vilken under 1963 på kvällstid och å egen bekostnad genomgått en kurs vid Svenska arbetsgivareföreningens rationaliseringstekniska institut, benämnd arbetsstudiekurs I, yrkade vid beräkning av inkomst av tjänst i sin deklaration år 1964 avdrag med 750 kr för kurskostnaden.

TN vägrade avdraget.

PN, varest N yrkade att erhålla avdraget, yttrade. Utredningen i målet visade, att kursen påfordrats av arbetsgivaren och varit en nödvändig förutsättning för utförandet av N:s arbete, varför PN fann kostnaderna för kursen utgöra avdragsgill kostnad för inkomsternas förvärvande.

Hos KR yrkade TI, att TN:s beslut måtte fastställas.

KR, som i utslag den 16/3 1965, lämnade TI:s talan utan bifall, yttrade i övrigt. Kostnaden för genomgång av ifrågavarande kurs måste med hänsyn till vad i målet förekommit anses ha varit för N nödvändig för bibehållande av intäkterna i anställningen. Vid sådant förhållande är kostnaderna jämlikt bestämmelserna i 20 §KL avdragsgill.

Anm. Jfr RÅ 1947 Fi 863 samt s. 289 här.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 15:30:42

Restavgift

A. Ett AB skulle jämlikt bestämmelserna i 46 § F om allmän varuskatt senast den 18 juli 1963 till varuskattekontoret ha inbetalat varuskatt vid tredje redovisningsperioden med 42.230 kr. — Emellertid hade beloppet hos postgirokontoret bokförts först den 23 samma månad, varför bol ålades erlägga restavgift med 1.689 kr.

Bol, som redovisade varuskatten enligt bokföringsmässiga grunder, uppgav, att försummelsen berott på infallande semestrar, och anförde tillika följande. Redovisningen av skatten plägade ske med ledning av under vederbörande redovisningsperiod utfärdade räkningar, ehuru betalningen i regel ägde rum först månaden därefter, varför skatten i stor utsträckning och även i det nu aktuella fallet betalts en period tidigare än nödvändigt. På grund härav hemställde bol om befrielse från restavgiften.

Med stöd av riksrevisionsverkets särskilda föreskrifter ang tillämpningen av 58 § 2 mom UF bifölls framställningen på det sätt, att restavgiften nedsattes till 422 kr, motsvarande en procent av skattebeloppet.

Hos KR fullföljde bol sin talan i vad densamma ej bifallits, därvid bol yttrade. Det syntes bol inte rimligt att utkräva restavgift, då med hänsyn till tillämpad redovisningsmetod "skatten — i stället för att ha inbetalats någon dag för sent — i verkligheten delvis inbetalts cirka 2 resp 4 mån för tidigt."

KR gjorde ej ändring i överklagade beslutet, enär den omständigheten, att av bol vald redovisningsmetod kunde medföra skyldighet inbetala preliminär allmän varuskatt vid tidigare tidpunkt än annan i varuskatteförordningen medgiven redovisningsmetod, icke kunde utgöra skäl för befrielse från skyldighet att erlägga restavgift och då ej heller vad i övr förekommit kunde anses motivera full befrielse från restavgift (KR:s utslag 8/4 1965).

B. Med förmälan att i samband med en förändring av semestertider ett missförstånd mellan två anställda ägt rum hade ett AB hemställt om befrielse från skyldighet att erlägga restavgift med 282 kr för ett varuskattebelopp å 7.061 kr, avseende tredje redovisningsperioden 1963, vilket skattebelopp skolat inbetalas senast den 18 juli 1963 men bokförts hos postgirokontoret först den 26 samma månad.

Under hänvisning till riksrevisionsverkets särskilda föreskrifter ang tillämpningen av 58 § 2 mom UF bifölls framställningen på det sätt, att restavgiften nedsates till 71 kr, mosvarande en procent av skattebeloppet.

Hos KR fullföljde bol sin talan i vad densamma icke bifallits.

KR gjorde ej ändring, enär vad i målet förekommit enligt gällande bestämmelser icke utgjorde skäl för full befrielse från restavgift. (KR:s utslag den 8/4 1965).

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 15:30:42